

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת האזינו

Mei Hashiloach - Vol I. Deuteronomy - *Devarim* - *Ha'azinu*

Listen Heaven, and I will speak, Earth, hear the words of my mouth

We learn in the Midrash (*Sifrei*, Infra 1) 'Moses, because he was close to heaven, called upon the heavens to listen while Isaiah who was close to Earth, called upon the Earth to listen.'

What this means, is that Moses is the mind, and *Chokhma* - Wisdom of all Israel, for which the metaphor is Heaven. The mind has the ability to absorb even words as hard as sinews.

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. איתא במדרש [ספרי האזינו פסקא א' משה ע"י שהיה קרוב לשמים נתן האזנה לשמים, וישעיה שהיה קרוב לארץ נתן האזנה לארץ, (שמעו שמים והאזינו ארץ כי ה' דבר. [ישעיה: א, ב'] פי' דמשה רבינו ע"ה הוא המוח והחכמה של כל ישראל וזה נקרא שמים, ובמוח יש לו יכולת לקבל אף דברים הקשים לאדם כגידין.

But Isaiah is the heart of all Israel, and the heart is always pleading for salvation and is incapable of absorbing anything but comfort. This is the meaning of the name Isaiah (Heb. *IshA* = Save).

וישעיה הוא הלב של כל ישראל וענין הלב שצועקת תמיד לישועה ואינה יכולה לקבל רק דבר נייחא, וזה ענין שמו של ישעיה,

And so Moses calls upon the heavens to listen; which is to say he calls upon the powers of the mind, i.e. the Heaven in the body; the brain that is capable of taking anything. 'And then I will speak' *Dibbur* - Speak, suggests hard words. Only then, Earth will hear the sayings of my mouth. *Amira* - Saying, is always soft speech. And here Moses talks to the heart, also called the Earth, that is always thirsty for salvation and needs to be spoken to softly.

וזה האזינו השמים, היינו הכוחות הגדולים הנקראים שמים שהוא המוח שיש לו כח לקבל הכל. ואדברה, דבור לשון קשה ותשמע הארץ אמרי פי, אמירה לשון רכה. והיינו להלב שיקרא ארץ והיא צמאה תמיד לישועה תאמר לשון רכה.

My teachings will slice like rain, and my sayings will flow like dew.

The Hebrew for slicing rain is *Oref*, which means the back of the neck. Because the Torah grabs hold of a person by the back of his neck, against the will of anyone who does not want to draw close to it and forces him to accept the yoke of the Torah. And then, immediately, when a person accepts the yoke of the Torah, it says 'my sayings will flow like dew', because the Torah will bring him comfort and joy.

יערוף כמטר לקחי, היינו שהתורה אווזו בערפו של אדם בחזקה למי שלא רצה לקרב אליה ובע"כ צריך לקבל עליו עול תורה ומיד כשמקבל עליו עול תורה, תול כטל אמרתי, היינו הד"ת תהיה אצלו בנייחא ובשמחה.

Like the downpour on the foliage, and like showers on the shrub.

Rashi explains that all the shrubs together are called foliage, when the Earth cloaks itself in foliage. What Rashi is referring to, are the 613 Mitzvah commandments, in general that apply to every Jew. **And like showers on the shrub**, Rashi explains that each species on its own is called *Eisev* - Shrub. What Rashi is referring to, is each individual Jew, where everyone knows the shortcomings of his own heart, because the character defects in one person are nothing like those in another. And so, in those places where a person recognizes his weakness, he needs to make sure that there is a constant drip of those words of Torah that belong to that particular shortcoming, until that place becomes whole. That is the meaning of the metaphor “like showers on the shrub”. The word for showers is *R'vivim* whose root is the word RAV, meaning many. Many are the words of the Torah that are required to fill in the defect of character.

כשעירים עלי דשא. פירש"י כל עשבים בכלל נקראים דשא כשהארץ מתלבשת בדשאים, והיינו כל תרי"ג מצות בכלל ששייכים לכל ישראל. וכרביבים עלי עשב, היינו נגד כל איש ישראל בפרט אשר כל אחד מכיר נגע לבבו, והחסרון שיש לזה אינו דומה לזה, ע"כ באותה מדה שיודע כל אחד חסרונו בה, צריך להטיף שם תמיד אותו ד"ת השייכים לאותו חסרון עד שיושלם באותו מקום והיינו כרביבים עלי עשב, כרביבים הוא לשון רב היינו שתרבה ד"ת באותו מקום אשר יש לך החסרון.

When I call upon the name of God

Moses explains, ‘why am I commanding Heaven and Earth into silence; why am I silencing all the powers on High, called Heaven, and all the powers to be found on Earth?’

The reason is because I am calling and crying that the words of the Torah enter into the heart of all Jews; who are called The Name of God. So the actual translation of the Hebrew word, *Ki*, is not ‘when I call upon’ the name of God, but Because I call upon the Name of God.

כי שם ה' אקרא. אמר מרע"ה מה אני משתיק כל הכוחות בעולמות העליונים הנקראים שמים וכל הכוחות שנמצאו בארץ, היינו מפני שאני קורא וצעק שיכנסו ד"ת בלב כל איש ישראל הנקראים שם ה',

Give greatness to our God. The greatness referred to here is room and space to grow. Moses demands that Heaven and Earth make room, and not hinder the growth but assist it. And even all the power of darkness such as Nebuchadnezzar and his friends, and all the powers of Earth to be found in this world, those called Despoilers of the Day, because they create such a tumult in the heart of a person, all of them must disappear so that the words of the Torah be allowed to enter into the heart of a Jew. And now Moses begins the words of that Torah, after silencing them all.

הבו גודל לאלקינו, היינו מקום ריוח והתפשטות ותהיו כלם מסיעים לזאת ולא תהיו מונעים, ואפילו כל החיצונים כגון נבוכדנצר וחביריו וכל כחות הארץ הנמצאים בעוה"ז הנקראים חורגי דיומא מפני שהומים מאד בלב האדם, כולם יתבטלו כדי שיוכל לכנס ד"ת בלב ישראל, ועכשיו התחיל דבר הד"ת לישראל מכיון שהשתיק כולם.

The works of the Mighty One are perfect, for all His ways are just... destruction is His children's fault, not His own ... you warped and twisted generation.

This is when Moses begins the theme of his song: You have to know and understand, that everything you do and every act you perform is from God. And without God, no person can lift an arm or a leg or do any single thing. Thus, no one should ever be proud of what they do. On the other hand,

הצור תמים פעלו. פי' שזאת תדעו ותבינו, כי כל מעשה שאתם עושים הכל הוא ממנו יתברך ובלעדו לא ירים איש את ידו ואת רגלו לעשות איזה דבר, ולא תתגאו במעשיכם כלל,

The destruction is not His. Lest you say to yourself that since everything is in the hands of Heaven, the character defects that you have are also, God forbid, from Heaven. Do not say so. All the good things that you do, however, attribute them to God, while all your faults, attribute to yourself.

שחת לו לא, היינו פן תאמרו הואיל והכל בידי שמים, ע"כ החסרונות שיש לכם הם ג"כ ממנו ח"ו, אל תאמרו כן, כי כל הטובות שאתם עושים תתלו בהש"י וכל החסרונות תתלו בכם.

His children's fault. What this means is that in the very place where they are His children, when they are very good, precisely there lies their fault as well. Because, as the Talmud says, Whoever is greater has the more powerful desires (Sukkah 52a).

בניו מומם, היינו באותו מקום שהם בניו כשהם טובים מאד שם נמצא מומם ג"כ, כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו [סוכה נ"ב].

A warped and twisted generation - warped is someone who turns himself away from God, refusing to do the will of God because he is always being drawn to follow his own pleasures. Twisted is the opposite, it is someone who punishes himself and puts boundaries around himself for God in such places where God doesn't demand it at all, and afflicts himself more than necessary. Which is also a sin, as we read (Proverbs 11:17), 'he that is cruel, troubles his own flesh.'

דור עקש ופתלתל, עקש היינו מי שמתעקש נגד ה' ואינו עושה רצון ה' מחמת שנמשך אחר הנאת עצמו, ופתלתל הוא להיפך שמסגף ומגדיר א"ע במקום שאין צריך כלל ומענה א"ע יותר מדאי והוא ג"כ עבירה כמ"ש [משלי י"א י"ז] ועוכר שארו אכזרי.

Is this the way you repay God, you ungrateful, unwise nation; is He not your Father, your Master, the one who made and established you?

Lest you attempt to blame all the evil in you on God, behold,

הלה' תגמלו זאת. היינו שתוצו לתלות גם הרע שלכם בו ית'.

Is He not your Father? *Konecha* - your Master. From the Hebrew, *Koneh* - to acquire, meaning that God is both a father and a father-in-law. This gives a new meaning to the word '*konecha*', i.e. one who has acquired you (father-in-law).

God relates to us both ways. The first, as a father, well, it is normal for a father to continue to have mercy on his children even when they are not behaving so properly. A father-in-law on the other hand, who went out of his way to find a son-in-law who has special characteristics and who is full of virtue, is somewhat different. These describe the two ways in which God relates to us. Moses says, Behold, He is your father, whose mercy on you is like a parent for a child who is not behaving properly. But look, He is like a father-in-law, who takes pride in being able to say to the world that you are the best and the choicest. Just as a father-in-law does when he acquires an outstanding son-in-law.

הלא הוא אביך קנך פי' שיש לו עליכם בחינות אב וגם בחי' חותן וזה קנך, שדרך האב אף שבנו איננו מתנהג בדרך הישר כ"כ אעפ"כ רחמיו עליו, ודרך החותן שבקש לו בחור מופלג וממולא בכל טובות, וז"ש הלא אביך שרחמיו כאב על בנו אף אם אינו מתנהג בדרך הטוב, קנך היינו שמפאר עצמו שאתם המעולים והמשובחים כמו שמתפאר החותן כשיש לו חתן טוב.

Remember days long gone by, ponder the years of each generation.

Remember days long gone by refers to the Book of Genesis, Chapter 1, from the beginning of Creation until the end of the sixth day. **Ponder the years of each generation**, refers to the two *Sidrot B'reishit* and *Noah*, which are the 10 generations from Adam to Noah and the 10 generations from Noah to Abraham, and God's interaction with them and how He dealt with them.

זכור ימות עולם. היינו פרשת בראשית עד ויכולו השמים, בינו שנות דור ודור היינו השני סדרות בראשית נח, יו"ד דורות שמאדם ועד נח ויו"ד דורות שמנח ועד אברהם והעסק שהיה להש"י בהם האיך היה מתנהג בהם,

Ask your father and let Him tell you, and your grandfathers who will explain - ask your father, tells us to learn the *Sidrot* of Abraham, which are : *Lech Lecha*, *Vayeira*, and *Chayei Sarah*. **Your grandfathers who will explain it**, are the *Sidrot* of Isaac and Jacob, which continue to the end of the book of Genesis. Understand the issues and the interactions and the great business that God had with the patriarchs.

שאל אביך ויגדך, היינו שתלמוד סדרות של אברהם והם לך לך, וירא, חיי שרה. זקינך ויאמרו לך, היינו הסדרות של יצחק ויעקב שהיא עד סוף סדר בראשית, והבן העסק והמו"מ הגדול שהיה להש"י עם האבות.

This is why with Abraham, the Hebrew text says '*V'yagedcha*', not '*Vayaged Lach*'. It does not actually say **Ask your father and let him tell you**, but rather '**let him make you tell**'. Because Abraham, our father of blessed memory, upset the whole world, so much that he gave every human the power to tell great things about God; every Jew of his own accord. This is the meaning of the word '*v'yagedcha*' - that everybody has the ability to describe God's wonders from himself.

ולכך נאמר באברהם ויגדך ולא נאמר ויגד לך, היינו מפני שאברהם אע"ה היה מרעיש העולם, עד שהכניס כח באדם שיגיד גדולות הש"י כל אחד מישראל מאליו, וזהו ויגדך שיוכל כל אדם להגיד נפלאות ה' מעצמו.

When the Most High gave nations their heritage, and split up the sons of man, He set up the borders of nations to parallel the number of Israel's descendents, but His own nation remained God's portion. Jacob was the lot of His heritage.

What this means, is to explain God's purpose in the creation of the world and in all the generations until Abraham: so that the Jewish nation could come into the world. God **established the boundaries of the nations**. This means to answer the question 'where do the nations take their existence from in this world?' And the answer is **parallel to the number of Israel's descendents**, meaning from the abundance and the life force that flows to Israel from there the nations take the leftovers, and that is what their existence depends on in the world, because His own nation remains God's portion. Jacob is the Lot of His heritage and the Jewish people are the main purpose.

בהנחל עליון גוים וכו' יצב גבלת עמים למספר בני ישראל. היינו מה היתה כווננו בכריאת עולם ובכל הדורות עד אברהם אבינו ע"ה בכדי שיבואו אומה הישראלית לעולם. יצב גבולות עמים היינו מאין נמצא הקיום של אומות בעולם, הוא למספר בני ישראל היינו מההשפעות והחיים שנשפע לישראל משם נוטלים האומות הפסולת של ישראל ומהם יכולים להתקיים בעולם, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וישראל הם העיקר.

ספר מי השילוח - פרשת האזינו - חלק שני

Vol II.

God's portion is His nation. Jacob is the lot of His inheritance.

The shape, the essential teaching of the whole Torah, of all Five Books of Moses, is this Song of *Ha'azinu*. As we learn in the Talmud (Nedarim, 38a), the whole of the Torah is a song, but the chief song of the Torah is the song of *Ha'azinu*, and the shape of the teaching of the song of *Ha'azinu*, the essence of the text, is this verse, teaching us what God's *Kavannah* - Intention was in the creation of the universe. It was for the Children of Israel who are His portion and the lot of His inheritance. And Israel make God king with all their heart and soul.

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. צורה דשמעתתא של כל התורה הוא שירת האזינו כדאיתא בגמ' (נדרים ל"ח). שכל התורה נקרא שירה ועיקר הוא שירת האזינו, וצורתא דשמעתתא של שירת האזינו הוא הפסוק הזה שמורה שכונת הקב"ה בכריאת כולם היה רק עבור ישראל שהם חלקו וחבל נחלתו וישראל ימליכו את השי"ת בכל לב ונפש.
